

ZAĀ USTĀ•Ā -LI ĀŒEI NEZAĀ USTĀ•Ā -LI?

ĀŒEtrtek, 22 bĀ™ezen 2007

Nemáme doma velké zvíĀ™átka, pouze dvĀ› morĀ•átka. Jsou to dvĀ› mladé sleĀ•ny, které se u nás dost dobĀ™e zabydlely. Mají vlastní klíčku, ve které však pĀ™ebývají pouze v dobĀ› naší nepĀ™ítomnosti a pak v noci, jinak mají volný Tuto moĀ™nost nesmírnĀ› rády vyuĀ™ívají a tak kaĀ™dý den po vypuštĀ›ní poĀ™ádají „rychlostní závody kolešklece“ se zdoláváním nejrĀ›znĀ›jších pĀ™ekáĀ™ek...

Sami se nĀ›kdy dívíme, kde se v nich bere tolik vytrvalosti a závratné rychlosti. Všechno je vĀ›tšinou v poĀ™ádku; ale jen do doby, neĀ™ nastane víkend a my máme moĀ™nost ráno déle spát. ProtoĀ™e ty naše malé chlupaté potvĀ›rky usoudí, Ā™e kdyĀ™ jsme doma, tak je máĀ™eme z klece pustit dĀ™ív. Projevuje se to tím, Ā™e bĀ›hají po a neúnavnĀ› okusují Ā™elezná dvíĀ™ka – vydávají tím velice nepĀ™íjemnĀ› hluĀ›né zvuky J. U toho se pochopitelnĀ› opravdu nedá spát... A tak vstanu, rychle je vypustím, ale kdyĀ™ se vrátím do postele, tak vĀ›tšinou zjistím, Ā™e to nebyl dobrý nápad, protoĀ™e cupitání jejich malých noĀ™ek není o moc tišší.

Pravidlem je uĀ™ i to, Ā™e pokud jíme jablko, nebo strouhám mrkev, tak pokaĀ™dé spustí speciální kvílení a my jsme nuceni – pro klid duše a ticho kolem – jim vĀ™dy nĀ›co dát… Jsou to opravdu kĀ™iklounky. TeĀ•, ja pĀ™išlo jaro, rozhodla jsem se, Ā™e cestou z práce budu "sleĀ•nám" trhat trávu. Moc jim chutná, ale od té doby je na denním poĀ™ádku, Ā™e sotva se objevím doma ve dveĀ™ích, tak to jejich „normální“ kvílení pĀ™echází v objekot, rozléhající se celým našim bytem a dokonce postupující i chodbou dál!

Problém je i v tom, Ā™e trávu nosím v mikrotenovém šustivém sĀ•ku, na jehoĀ™ zvuk velice citlivĀ› reagují. A to i v pĀ™ípadĀ›, Ā™e uĀ™ snĀ›dly dvojitou porci a já chystám do práce svaĀ›iny, které balím taky do "šustivých" sĀ•kĀ™. Víte – cokoli u nás zašustí, je pro nĀ› impulzem pro Ā™ádostivé kvílení… Na zaĀ™átku jsme Ā™eší problém, jak je zahnat na noc do klece. Ale na Ā™ešení jsme nemuseli dlouho Ā™ekat. TeĀ• staĀ•í dát trochu sena dovnitĀ™ klece a ony samy tam rychle vlezou; samozĀ™ejmĀ› Ā™e s patĀ™iĀ™nou dávkou jejich nadšeného kvíkání...

Krátce - máme je moc rádi. Jsou to naše milá chlupatá zvíĀ™átka. Mazlíme se s nimi a pokud je to jen trochu moĀ™né, jezdí všude s námi. UrĀ•itĀ› je vezmeme i pod stan!!!

Martina